

LÁ THƯ MỤC VỤ

Ông Fidel Castro, lãnh tụ đảng Cộng Sản Cuba, giữ chức vụ chủ tịch nước trong 49 năm (từ 1959 đến 2008). Ông Joseph Stalin, lãnh tụ đảng Cộng Sản Nga, giữ chức vụ này trong 30 năm (từ 1922 đến 1952). Ông Mao Trạch Đông, lãnh tụ đảng Cộng Sản Trung Hoa, giữ chức vụ chủ tịch nước trong 27 năm (từ 1949 đến 1976). Đối với các ông Kim Jong Il và con trai là Kim Jong Un, lãnh đạo đảng Cộng Sản Triều Tiên, hình như không có nhiệm kỳ ngồi ghế cai trị mà đương nhiên tự cho mình có đủ khả năng và tư cách để được ngồi ghế chủ tịch suốt đời, nghĩa là cho đến khi các ông ấy chết mới tính đến chuyện chọn người thay thế !

Theo tôi biết, thì ông Phạm Văn Đồng là vị Thủ Tướng Việt Nam trong suốt thời gian 32 năm, từ 1955 cho đến 1987, có lẽ là vị thủ tướng tại vị lâu đời nhất của nước ta, mà ông còn chiếm luôn giải vô địch nắm quyền thủ tướng lâu năm nhất của thế giới. Mặc dù theo điều 97 của Hiến Pháp Nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam thì nhiệm kỳ của thủ tướng là 5 năm. Tại sao ông Phạm Văn Đồng cứ độc quyền ngồi ghế thủ tướng lâu như vậy ? Bộ trong cả nước không còn ai khác có đủ khả năng đảm nhiệm chức vụ ấy sao ? Cách đây vài năm, đảng Cộng Sản Trung Quốc đề xuất hủy bỏ giới hạn nhiệm kỳ đối với cương vị chủ tịch nhà nước, đó là cách mà ông Tập Cận Bình âm mưu để độc quyền nắm chức vụ này suốt đời ! Chỉ có ở những nước chuyên chế dưới chủ nghĩa cộng sản, nhóm lãnh đạo mới khư khư giành cho bằng được độc quyền cai trị mà thôi !

Dư luận trong và ngoài nước đang xôn xao về bức tâm thư của Cựu Thứ Trưởng Bộ Ngoại Giao Nguyễn Đình Bin. Ông gửi đến các lãnh đạo Đảng Cộng Sản Việt Nam cùng toàn thể đồng bào trong và ngoài nước nhân dịp 2 tháng 9 vừa qua. Ông đề nghị Nhà Nước phải từ bỏ chủ nghĩa Mác-Lê Nin mà ông cho là đã hoàn toàn lỗi thời, là nguyên nhân gốc rễ của khủng hoảng kinh tế - chính trị hiện nay. “Cái nạn tham nhũng chính là con đẻ của cái thể chế này sinh ra đó. Càng ra sức ‘đốt lò’, càng ra sức chống tham nhũng, chống tiêu cực, thì tham nhũng, tiêu cực, cũng như các quốc nạn khác càng lây lan, càng phát triển và hoành hành trầm trọng hơn”. Đã đến lúc cần phải làm một cuộc cải cách chính trị để cứu vãn tình thế suy thoái hiện nay.

Cá nhân tôi (Phạm Quang Hồng), không biết bức tâm thư đó do chính ông Nguyễn Đình Bin tự viết hay dưới sự chỉ đạo của ai đó (Bộ Chính Trị hay Ban Tuyên Giáo Trung Ương ?). Nhưng cá nhân tôi vẫn cứ hy vọng bức tâm thư đó sẽ là một bước đầu thật tốt để giúp người dân Việt nhận ra rằng Đảng Cộng Sản Việt Nam không có tài lãnh đạo đất nước, vậy mà mấy chục năm qua cứ giành cái độc quyền dẫn dắt đất nước này !

Trong bài Tin Mừng hôm nay, ông Gioan cũng có khuynh hướng muốn chiếm độc quyền nhân danh Chúa mà làm phép lạ. Các môn đệ khác cũng như ông Gioan, họ ra tay ngăn cản những người không theo nhóm của các ông mà dám nhân danh Chúa dù để làm điều tốt cho dân chúng. Nhưng Chúa Giêsu dạy họ phải có lòng bao dung đối với bất kỳ nhóm nào. Ngài còn dạy các ông phải yêu thương kẻ thù, hướng hồ là khoan dung đối với những ai làm việc lành nhân danh Chúa. Điều đó cho chúng ta thấy ý muốn của con người thường ích kỷ và hẹp hòi, còn ý muốn của Thiên Chúa thì bao giờ cũng rộng rãi và bao dung, Người môn đệ của Chúa cũng cần phải có một tâm hồn rộng rãi, bao dung và nhân ái như Chúa vậy, đặc biệt qua cuộc đời của Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu còn dạy phải tránh làm gương xấu cho người khác. Chúa còn kêu gọi làm điều tích cực hơn đó là hãy làm gương sáng qua thái độ, lời nói và việc làm. Để làm gương sáng, Chúa nhắc nhở các môn đệ là phải ra sức tránh các dịp tội. Thực ra, Chúa Giêsu không bảo chúng ta phải chặt tay, chặt chân hay móc mắt, nhưng Ngài muốn nói rằng chúng ta phải dứt khoát xa lánh mọi dịp tội. Nhưng chúng ta tránh các dịp tội bằng cách nào ? Bằng cách tốt nhất là đưa vào đầu óc của mình những tư tưởng tốt đẹp. Bởi vì tư tưởng bao giờ cũng dẫn đến cảm xúc, và cảm xúc sẽ dẫn tới hành động. Đức Ông Phaolô Nguyễn Minh Tâm (Adelaide) đã cho một ví dụ cụ thể sau đây : “Thời gian về sinh sống với gia đình ở Suối Nghê - Đồng Nai, một số lớn đồng bào địa phương trông mía để mưu sinh. Khi trông mía, người ta bón phân cho mía lớn nhanh. Lá mía dài và khá rộng tỏa ra, đan vào nhau che lấp ánh mặt trời. Do đó, cỏ dại ở xung quanh gốc mía không mọc lên được. Đồng bào chả mấy khi phải đi ‘làm cỏ mía’ vì cỏ không đủ ánh mặt trời để sinh trưởng !” Nếu chúng ta có nhiều tư tưởng tốt trong đầu y như số lượng lá mía che rợp, thì tư tưởng xấu như cỏ dại khó mà nảy sinh được. Cũng vậy, để tránh dịp tội, chúng ta được Chúa kêu gọi hãy làm việc lành. Bất cứ việc lành nào dù nhỏ mọn đến mấy vẫn có giá trị. Càng làm việc lành, chúng ta càng đến gần Chúa hơn và sẽ càng giống Chúa hơn. Và khi quen làm việc lành, lương tâm chúng ta sẽ trong sáng và tế nhị hơn, giúp chúng ta rất nhạy bén khi phân biệt điều lành, điều dữ để càng ngày càng sống đẹp lòng Chúa hơn.